

gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 175: Forslag til lov om ændring af lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og tilhørende statslig medfinansiering. (Fastsættelse af tilskudsformer og udvidelse af delegationsadgang m.v.).

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup). (FremSAT 26/1 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Wittrock (S):

Der er tale om et forslag til lov om ændring af lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og tilhørende statslig medfinansiering. Det lyder teknisk og kedeligt, men det er nødvendigt.

EU's strukturfonde er blevet reviderede og ændret for år 2000. Der er afsat midler for en periode fra år 2000 til år 2006, og der er i samme forbindelse vedtaget nye forordninger om Den Europæiske Fond for Regional Udvikling. Det drejer sig om fælles bestemmelser for alle strukturfonde, bestemmelser, som også vedkommer Danmark, da vi er berettiget til at modtage støtte fra EU's strukturfonde. Så skal vi naturligvis have bragt den danske lovgivning i overensstemmelse med bestemmelserne i de nye forordninger. En revision af gældende lov er altså nødvendig, og det er det, vi gør med dette lovforslag.

Der er tale om en præcisering af administrationens organisering. Der er en bestemmelse, der præciserer, hvilke former for tilskud, der vil kunne ydes. Tilskud kan gives til enkeltprojekter, globale tilskud og tilskud til foranstaltningerne.

Administrationen af tilskud placeres hos de myndigheder, der modtager tilskud. Lovforslaget indeholder helt specifikke regler for administration af grænseoverskridende programmer. Erhvervsministeren får adgang til at indgå aftaler, der er nødvendige for at kunne gennemføre

flere nationale grænseoverskridende programmer i overensstemmelse med regler for generelle strukturfondes forordning og retningslinjer for administration af Interreg-programmerne.

Der er god grund til at anbefale dette lovforslag, og vi glæder os til at se virkningerne af den nye tilskudsperiodes påvirkning på udviklingen af tilskudsberettigede områder også i Danmark. Jeg skal på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget. Da den radikale ordfører ikke kan være til stede, skal jeg meddele, at også Det Radikale Venstre kan støtte forslaget.

Brian Mikkelsen (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Flemming Hansen ikke kan være til stede, skal jeg på vores ordførers vegne sige følgende:

EU's strukturfonde er blevet revideret og ændret for år 2000, således at lovforslaget indeholder en præcisering af administrationen, herunder de hovedopgaver, der knytter sig til myndighedernes udøvelse. Her er der i lovforslaget medtaget en bestemmelse, der præciserer, hvilke former for tilskud, der kan gives. Jeg har også noteret mig, at høringssvarene generelt er meget positive.

Efter at have læst lovforslaget og bemærkningerne til lovforslaget sidder jeg dog tilbage med den fornemmelse, at det kunne være utrolig dejligt, hvis man vidste, hvilke talstørrelser, der var tale om. Det fremgår ikke af lovforslaget, hvor store beløb vi taler om, og hvor store beløb vi yder og modtager. Det vil være hensigtsmæssigt, om ministeren vil oplyse os om det, men generelt kan Det Konservative Folkeparti støtte lovforslaget.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at der jo her er tale om et meget teknisk forslag, som vi i princippet kan tilslutte os. Vi forbeholder os naturligvis ret til under udvalgsbehandlingen at se nærmere på detaljerne, også nærmere at vurdere de bemærkninger, der er kommet i høringssvarene. Men lad mig også sige som en generel bemærkning, at i det omfang, der er tale om en forenkling og rationalisering af EU-systemet, så hilser vi det selvfølgelig meget velkommen. Jeg tror faktisk godt, man kunne komme endnu videre ad den vej, men det kan vi måske vende tilbage til.

Når alt dette så er sagt, så vil jeg så gerne føje til, at der jo er tre faser eller facetter af denne problemstilling. For det første er der geografien;

hvilke områder er det, vi taler om? Det var noget, vi tog stilling til i Europaudvalget for 2-3 måneder siden, efter at det i øvrigt havde været grundigt diskuteret med alle implicerede parter.

Så er der spørgsmålet om administrationen, og det er det, vi tager stilling til i dag i denne her lovgivning. Og så er der den tredje facet, og det er pengene. Man kan have forskellig opfattelse af, hvorvidt støtte hjælper eller ikke hjælper. Principielt mener vi i mit parti ikke, at erhvervsstøtte i sig selv har nogen blivende værdi, men lad det nu ligge.

Det er imidlertid vigtigt her at få afklaret, hvad regeringens politik er. Hvad er det, vi taler om her i kroner og øre? Hvad skal det her instrument bruges til? Er der overhovedet noget, det kan bruges til? Slår man op i finansloven for år 2000, så vil man se, at der er en pulje med frie midler, som indeholder alt godt fra havet, heriblandt også EU-støtte. Den konto er skåret ned fra 90 mio. kr. til ca. 40 mio. kr.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Er der noget at gøre godt med her? Jeg tror, det var en af amtsborgmestrene, der brugte det udtryk. Altså er det sådan, at man i virkeligheden har taget vinden ud af sejlene på det her projekt, fordi man fra dansk side ikke kan give den honorering af disse støtteordninger, som forudsættes, hvis de skal udnyttes fuldt ud?

Jeg ved meget vel, at man så, hvis man bladrer lidt videre i finansloven, kan finde 15 1/2 mio. kr. på Indenrigsministeriets konto, og man kan vel også finde lidt på Socialministeriets, men alt i alt svæver det noget i det uvisse, hvor det her egentlig ligger rent økonomisk. Jeg har faktisk tilladt mig at spørge ministeren om det rent formelt, skriftligt, og fik ikke noget klart svar. Nu håber jeg så, at vi ved denne lejlighed vil kunne få et klart svar.

Villy Søvnald (SF):

Da SF's ordfører på området, hr. Ole Sohn, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Lovændringen er en følge af Rådets forordninger om ændringerne i bestemmelserne for strukturfondene. Lovforslaget fastlægger de nye administrative retningslinjer og præciserer, hvilke former for tilskud der vil kunne ydes, samt opstiller regler for administrationen af grænseoverskridende programmer.

Derudover får erhvervsministeren adgang til at uddelegere administrative opgaver, hvilket er en følge af eventuel deltagelse i grænseover-

skridende programmer, hvor flere lande deltager.

SF støtter lovforslaget.

Egil Møller (DF):

På baggrund af, at EU's strukturfonde er blevet revideret og ændret for år 2000, er det nødvendigt med en revision af den danske lovgivning. Der er således blevet afsat EU-midler til finansiering for perioden 2000-2006. Lovforslaget indeholder bl.a. præciseringer af administrationen af støttebeløbene, hvilke former for tilskud, der vil kunne ydes, samt nærmere regler for administrationen af grænseoverskridende programmer.

Uanset at det kan se fornuftigt ud med disse lovændringer, ændrer det ikke på den kendsgerning, at antallet af administratorer fortsat vokser. Vi er i Dansk Folkeparti modstandere af, at tilskud og omfordelingspolitikken inden for EU er i stadig vækst. Vi er i Dansk Folkeparti modstandere af Den Europæiske Regionalfond og vil ikke i dag tage endelig stilling til, hvorvidt vi vil kunne støtte lovforslaget.

Ebbe Kalnæs (CD):

Det er rigtigt, at der her er tale om en tilretning af administrationen af loven, og man kan jo altid gå ind ved et sådant lovforslag som det her og diskutere vigtigheden; skal vi have regionale fonde i EU? Men det har vi altså indtil videre, og det vil sige, at vi har mulighed for at være med. Derudover placerer vi selvfølgelig de her penge, hvor vi mener, at der er god brug for dem, når nu de er til rådighed.

Det, der kan være lidt bekymrende, som også hr. Hovmand var inde på, er, at vi på finansloven har mindsket den del af statens andel, som skal ind og medfinansiere bidrag, hvis der er tale om egentlige tilskud til selvstændig erhvervsvirksomhed, som kunne være fremmede. Det er vi lidt bekymrede over. Det er lidt bekymrende at se, at relativt mange penge i et område ikke kan bruges lidt bredere, og det er rigtigt, at vi lavede det også på det kommunale område. For de meget fattige kommuner, der heller ikke kunne medfinansiere selv, lavede vi også en ordning, som vi var enige i.

Det, der er det afgørende, når man bruger de her penge – og det tror jeg egentlig også ministeren og ministeriet er enige i – er, hvordan man styrer det her, hvordan man bruger pengene. At man ikke bruger dem i et lokalområde til f.eks. at forsøde tilværelsen for en kortere tid,

men at der er tale om, at man placerer penge, som i sig selv har en eller anden virkning, der sætter ting i gang. Det vil en gang imellem kunne blive bremset af, at vi ikke har de tilstrækkelige midler på finansloven til at kunne medfinansiere, for det er jo reglen for en del af disse penge.

Men altså generelt er vi selvfølgelig både enige i lovforslaget og støtter det.

Frank Aaen (EL):

Som vi har sagt ved tidligere lejligheder, når vi har behandlet de her EU-fonde, så er det et enormt cirkus, som vi gerne vil være fri for.

Nogle af de ting, der bruges penge på, kan måske være fornuftige nok, men hvorfor skal de så ned omkring EU og vende? Det ser vi ingen grund til. Det udløser både et enormt bureaukрати og muligheder, som udnyttes til plat og svindel, og fondene udnyttes selvfølgelig til reklame for et projekt, som vi naturligvis også grundlæggende er imod at skulle støtte.

Derfor er det også noget, der er os meget imod. Det er stadig væk sådan, at de her fonde består af et enormt milliardbeløb. Jeg synes, pengene kunne bruges meget bedre på anden vis. Nogle af dem kunne bruges bedre i Østeuropa til at hjælpe dem i deres opbygning. Nogle af dem kunne bruges bedre ved, at man nationalt havde råderet over pengene og kunne bruge dem uden omvejen.

Når man bruger 100 kr. her, så kunne man bruge 100 kr. direkte i Danmark, hvis vi ellers sørgede for, at vi selv havde en ordentlig administration. Men her sker der pr. definition det, at hundredkronesedlen, når den vender i Bruxelles, kommer hjem og er mindre end 100 kr. værd – væsentlig mindre end 100 kr. værd. Så derfor synes vi, det er et cirkus, som vi hellere burde se at komme ud af.

Nu handler lovforslaget jo så ikke om, hvorvidt der overhovedet skal være disse fonde eller ikke være disse fonde, og vi kan heller ikke med det her lovforslag forhindre, at pengene kommer til Danmark. Derfor er det jo ikke sådan, at vi kan forhindre det her cirkus og stoppe det ved at gå imod den her lov. Den går ud på, hvordan man administrerer korrekt. At vi opdaterer til den lovgivning, der gælder vedrørende pengene i EU-sammenhæng, kan måske også sikre en lidt bedre administration af tingene, end det ellers ville være sket. Det vil vi ikke tage stilling til.

Derfor vil vores indstilling være til det her lovforslag, at vi vil undlade at stemme til det.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg er ikke så skrækkelig uenig i hr. Frank Aaens vurdering af de regionale fonde og hele det der cirkus med at putte penge derned og så få lidt færre tilbage, og det er jo det, der generelt sker, når man tager EU som helhed.

Men det er jo ikke EU's regionalfonde, vi skal diskutere, og jeg erkender også, at det store element, det meget vigtige element i hele EU's politik, som regionalfondene er, selvfølgelig også har en positiv berettigelse, helt klart.

Men det er jo ikke det, vi skal diskutere i dag. Når systemet er der, og pengene er til rådighed, så skal vi selvfølgelig sørge for, at vi også har medfinansieringen klar, så vi kan få dem tilbage. Men det, det her lovforslag handler om, er jo administrationen af dem, og vi kan fuldt ud tilslutte os det.

Kim Behnke (FRI):

Da vores ordfører fra Frihed 2000 desværre ikke kunne være her, så har jeg lovet at sige et par ord om forslaget.

Vi havde den opfattelse, da EU senest reviderede reglerne for de forskellige fonde, at man skulle begynde at gøre noget alvorligt ved det årlig tilbagevendende problem, at volumen i svindel, fup, osv. skulle bringes til ophør.

Derfor var vores forslag, at det budget, der skulle lægges, ikke skulle have lov til at udvides. Det skulle heller ikke have lov til at få tilført flere penge, før man havde fået bragt svindlen til ophør; og de penge, der var blevet svindlet for, måtte man få tilbagebetalt, og først når man havde fået dem tilbagebetalt, så ville man have nye penge at dele ud af. Det ville have givet alle landene et politisk, administrativt pres på at få bragt svindlen til ophør.

Men det var der selvfølgelig ikke interesse for, for bekæmpelsen af svindel er jo kun noget, man taler om ved festlige lejligheder, og man er bange for at skræmme vælgerne til at være modstandere af Den Europæiske Union. Derfor gør man ikke noget ved det. Derfor tillader man, at svindlen foregår. Hver gang revisionsrapporterne kommer, taler man bekymret om, at nu må vi også gøre noget ved det. Men der sker ikke noget, i hvert fald ikke tilstrækkeligt, for volumen er stadig væk så stor, så det er hårrejsende, så mange penge der svindles for. Når man ikke vil benytte sig af den metode, der

hedder, at man stopper tilgangen af nye midler, ja, så må ordningerne bringes til ophør.

Vores opfattelse er, at Danmark skal gå foran. Danmark skal vise det gode eksempel. Danmark skal afstå fra at tage imod penge fra disse fonde, og man skal offentligt erklære, hvorfor man afstår fra det, nemlig fordi man ikke vil deltage i dette svindelcirkus, hvor alverden af såkaldte konsulentfirmaer osv. skummer fløden, og hvor skatteborgere overalt i EU betaler regningen.

Konsekvensen af, at Danmark afstår fra at modtage, er jo naturligvis også, at Danmark ikke længere bidrager til disse fonde. Og det er jo den dagsorden, den danske regering burde sætte og vise initiativ, mod og virkelyst og det, som regeringen jo gerne vil i så mange andre sammenhænge, nemlig turde gå foran.

Men det er jo ikke det forslag, vi har foran os. Næh, her har vi et forslag om, at man vil pille lidt ved den måde, man administrerer ordningen på. Jeg savner i det forslag en præcis beskrivelse af, hvordan vi så i det mindste i Danmark vil løfte den opgave, der hedder at forhindre, at der svindles med disse midler.

Så kan man altid finde de her eksempler: Hvordan ville Nordjyllands Amt have haft det uden EU-tilskud? Hvordan ville man på Lolland-Falster have haft det uden EU-tilskud? Havde vi fået en Øresundsforbindelse uden EU-tilskud? Det interesserer os ikke. Det, der interesserer os, er, at det altså er penge, som skatteborgere i andre EU-lande tvinges til at betale.

For at vise, hvor vulgært det er – det har så ikke så meget med lige præcis denne her fond at gøre – så sørger man jo for at indrykke halv- og helsides dyrtbetalte firefarvede annoncer i dagbladene. Man køber de største billboards, man kan finde rundt omkring, og reklamerer for, at nu er det sæson for at købe tulipaner, nu er det sæson for at købe jordbær, og hvad man ellers finder på. Alt sammen noget, som EU intet burde have med at gøre, men hvor man på den måde søger at give borgerne et indtryk af, at EU er din ven. Man misbruger anledningen til at reklamere med EU's skrækelige symbol.

Det skal vi ikke deltage i i Danmark, og derfor bør vi gå foran og vise langt mere mod end Enhedslisten og hr. Frank Aaen, der puster sig op til at turde undlade at stemme i den her sag. Det eneste rigtige, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, er at stemme nej til det her og markant vise, at vi ikke vil være med til det her, og at vi heller

ikke vil være med til, at administrationen i Danmark bliver justeret lidt i krogene. Det, vi burde gøre, var at gå foran som beskrevet og jo da i det mindste tilkendegive, at vi havde tænkt os at bruge alle til rådighed stående midler til at stoppe den svindel, som desværre danskere og danske virksomheder jo også har deltaget i, som årene er gået.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hvis vi bare havde den mindste tiltro til, at vi ved at stemme nej til det her forslag kunne stoppe det her cirkus eller kunne stoppe bare plat for 100 kr., så ville vi have stemt nej til det. Det mener vi altså ikke. Derfor har vi så valgt at sige, at vi undlader at stemme i dag. Men vi er fuldstændig enige med hr. Kim Behnkes argumentation: Det her er det glade vanvid. Men vi kan bare ikke stoppe det med det her lovforslag.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Efter de sidste ordvekslinger føler jeg trang til at sige tak til de ordførere, der har taget positivt imod lovforslaget, uagtet hvad man så i øvrigt måtte mene om strukturfondene og regionalfonde, og hvad de ellers kaldes. Det er jo et principielt synspunkt, der er givet udtryk for, og det er jo i øvrigt noget, som der ikke er nogen meget stor uenighed om i Danmark. Vi finder faktisk, at vi er kommet et godt stykke med den reform, der er lavet i EU, i retning af at få støtten mere målrettet, mere ensartet, indsnævret, sådan så vi jo altså også oplever et Danmark, hvor der er tale om en støtte, som omfatter væsentlig mindre områder af Danmark end tidligere.

Til spørgsmålet fra hr. Brian Mikkelsen, hvor jeg ikke helt blev klar over, om det var finansieringen, eller om det var beløbene i alt, der var tale om, kan jeg da i hvert fald oplyse, for så vidt angår det første, at der er tale om såvel regionalfondsmidler som socialfondsmidler, hvor man har en bevilling i perioden 2000-2006 på 156 mio. euro til Danmark, 27 mio. euro i overgangsområderne, altså de områder, der tidligere har været udpeget som målområder, men som ikke er det mere, og så endelig er der afsat 34 mio. euro til brug for det samlede Interregarbejde. Altså alt i alt et beløb på 217 mio. euro over perioden fra i år til og med 2006.

Jeg kan forstå, at der, når vi har den mulighed at modtage disse penge på disse vilkår,

som er blevet væsentlig mere positive set med danske øjne, i retning af hvad vi har arbejdet for, generelt er en opbakning til, og at man generelt er tilfreds med det, der lægges op til som administration. Det har jo været båret af et ønske om at være med til at decentralisere administrationen, og det vil også kunne aflæses af høringsvarene, hvor der har været nogle bemærkninger, som vi har haft lejlighed til efterfølgende at indarbejde i lovforslaget, og det opfylder i meget høj grad de ønsker, der har været fra amterne i Danmark, der er berørt af emnet, og som sådan er det en reaktion samlet set på Opgavekommissionens forslag om at have en decentral administration.

Samtidig med at den er blevet decentraliseret, er der nogle helt klare ansvarsretningslinjer, og det er jo to ting, der skal være i orden, for at vi kan opfylde dét i Danmark, som vi i høj grad tager på os, nemlig at vi arbejder på en måde, som indebærer, at svindel ville blive opdaget, og at vi koncentrerer os om det, der er frugtbart også erhvervsudviklingsmæssigt.

Venstres ordfører havde det dér synspunkt, der hedder: Ja, men hvad nu med finansieringen fra statens side; vi bryder os jo ikke så meget om det dér erhvervsstøtte, men alligevel. Og det er jo sådan en meget, meget kendt Venstresang: Man vil gerne sådan lade være med at gøre det, man ikke burde, men man vil alligevel gøre det dobbelte. Det er virkelig at spille på to heste, og jeg synes, det er lidt skuffende, hvis Venstres ordfører synes, at han har fået et upræcist svar i forbindelse med det skriftlige spørgsmål, der er stillet.

Jeg kan oplyse, at det, der blandt andet er svaret, er, at det, der hidtil er medfinansieret fra Erhvervsministeriets konto, i høj grad har været det, der har haft med det direkte virksomhedstilskud at gøre, for det kan ikke finansieres af kommunerne eller amterne, og det er netop det direkte virksomhedstilskud, som nedtones i den kommende strukturfondperiode.

Det er i øvrigt et synspunkt, som har været et dansk synspunkt, som også er et led i programlægningen, og som jeg i høj grad synes er tilfredsstillende. Vi skal ikke regionerne imellem konkurrere på tilbud om massive tilskudsordninger hverken nu eller i fremtiden. Vi skal gøre det muligt at arbejde med udgangspunkt i at udvikle gode regionale rammebetingelser. Og det vil finde sted med en medfinansiering fra amter, fra kommuner og fra staten, og i det omfang det er fra staten, vil det bl.a. være, som

også hr. Svend Erik Hovmand bemærkede, Erhvervsministeriets område, men det vil også være andre ministeriers område; medfinansieringen vil simpelt hen afhænge af projekternes karat og karakter. Og det vil være det, som vi først har en bedre klarhed over, når programperioden er tilendebragt og de egentlige danske målprogrammer for de enkelte områder er tilrettelagt.

Så vil jeg også notere, at den periode, der må forventes at kunne udløses midler til i år 2000, er forholdsvis kort. Det kan man jo så sige måske kunne smitte af på, hvilket beløb man afsætter, men under alle omstændigheder synes jeg, det er fornuftigt, og det vil jeg i hvert fald gerne lægge ryg til, at vi på en samlet konto for Erhvervsministeriets aktiviteter selvfølgelig nøje prioriterer mellem de forskellige områder og ikke sætter mere af end det, der ville kunne være behov for til de formål, der er tale om her. Og det er det, der så er tale om på finansloven for 2000.

Så skal jeg i øvrigt nævne, at den del af Danmark, der er dækket af disse mulige midler, altså målområderne, er to tredjedele af, hvad det var tidligere, og det tilsiger jo selvfølgelig også en anden intensitet også i den statslige medfinansiering.

Så alt i alt kan jeg sige, at jeg da her også med den mundtlige fremstilling af min besvarelse i hvert fald har søgt at give et svar til hr. Svend Erik Hovmand, som i øvrigt må have lejlighed til at vende tilbage med sine ønsker om økonomi, når der tales finanslov. Og der imødeser jeg som vanligt store, lange ønskelister fra Venstre om flere offentlige udgifter, men jeg kan da notere, at det nåede ikke igennem Venstres ændringsforslag til finansloven for i år.

Svend Erik Hovmand (V):

Man fornemmer klart ministerens behov for at skabe polemik omkring dette, og det behov kan hun da også godt få opfyldt, hvis det er det, det drejer sig om. Men jeg vil nu alligevel holde mig til det rent saglige.

Det rent saglige kommer f.eks. til udtryk, når en amtsborgmester i Storstrøms Amt, hr. Ivan Olsen, siger, og jeg citerer fra Lolland-Falsters Folketidende den 8. december 1999:

»Det nye mål 2-program risikerer simpelt hen at komme vingeskudt fra start.« Og så henviser han i øvrigt til de besvarelser, som erhvervsministeren refererede til for et øjeblik siden.

Så jeg er nødsaget til at sige til erhvervsministeren, at uanset hendes polemiske bemærkninger er det altså faktisk sådan, at der sidder nogle mennesker ude i landet, som gerne vil disponere sagligt på de her områder. Ministeren sagde for et øjeblik siden til mit spørgsmål – og det samme spørgsmål blev jo rejst af flere andre ordførere, bl.a. af hr. Kalnæs fra CD – og nu citerer jeg, så godt jeg kan, fra det, ministeren sagde for et øjeblik siden, at medfinansieringen vil afhænge af projekternes karakter, og at vi først vil kunne anskueliggøre medfinansieringsomfanget, når programperioden er udløbet.

Jamen hør, vil det sige, at det altså først er, når en længere periode er afsluttet, at man vil kunne sige noget om, hvor meget de statslige bidrag vil være? Hvad skal man så disponere med ude omkring i kommunerne, i amterne, i regionerne, hvis ikke man på forhånd ved, hvad der er af midler at disponere med fra Erhvervsministeriets område, fra Socialministeriets område, fra Indenrigsministeriets område osv.?

Derfor er det, jeg rejste dette spørgsmål her i dag, og jeg vil gerne endnu en gang sige til ministeren, at vi ikke vil være med til at bringe denne her sag til afslutning, før vi får en langt, langt bedre klaring på, hvad det er for nogle midler, man skal disponere over. Hvor store er de, og på hvilken konto findes de?

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg tror, jeg havde held til at redegøre for, hvordan projektet med strukturfondsmidlerne overhovedet forløber, men det er jo altså ikke lykkedes, for et eller andet sted i kommunikationen er der faldet noget af et ord af. Vi må jo så kigge lidt på i referaterne, hvor det er, men det er da i hvert fald udmærket at få sat på plads.

Det, der er tale om, er, at programlægningsperioden skal være afsluttet, før der er en endelig oversigt over, hvad det er for typer projekter. Det er jo simpelt hen sådan – som hr. Svend Erik Hovmand også redegjorde for det i sin ordførertale – at først har vi det geografiske afklaret, så har vi måttet byde på en medfinansiering til noget, vi for så vidt ikke anede hvad var, hverken i amter, kommuner eller i staten. Vi har kunnet se på perioden, og vi har kunnet se, at i hvert fald den virksomhedsrettede del, som har været Erhvervsministeriets, simpelt hen er reduceret som omdrejningspunkt i strukturfundsreglerne, og så er vi i gang nu sammen med amterne med at lægge et egentligt

program for, hvordan strukturfondsmidlerne skal anvendes. Og det er den programlægning, som først afsluttes senere på året, hvorefter den så skal, som hr. Frank Aaen vist bemærkede det, en gang til Bruxelles og vende.

Den bliver forhåbentlig ikke mindre værd af at komme til Bruxelles, men skulle gerne komme hjem i godkendt stand, og det er på det tidspunkt, vi vil have en betydelig bedre oversigt over og også mulighed for at mene noget på et fuldt sagligt grundlag om medfinansieringen.

Så med den præcisering håber jeg sådan set, at det er blevet klart, hvad der menes, så vi selvfølgelig ikke skal vente til 2006 for at finde ud af, hvad der måtte være statslig medfinansiering til.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vælger positivt at opfatte ministerens svar sådan, at når nu vi har den her periode, hvor vi kan bruge de her midler, så vil der kunne opstå projekter i mere tyndt befolkede områder, hvor det kan være vanskeligt at opretholde erhvervsliv, og hvor man ved etableringsudgifter f.eks. til ny foretagsomhed, også privat, vil kunne anvende midlerne. Sådan at selv om den foretagsomhed ikke har mulighed for at drives med fuld kraft hele året, så kan der være en god idé i ved etableringen at give et tilskud, der gør, at etableringen alligevel kan forrentes, selv om det er i kortere perioder, at man har meget at bestille.

Det er et af de områder, hvor man rent faktisk kan styrke yderområderne. Men det kræver jo altså så, når de er private, at staten er parat til at have de medfinansieringsmidler, der skal til, for det er en af forudsætningerne for at kunne bruge det privat.

Men det, jeg så vælger at opfatte og gerne vil spørge ministeren om, er, om man er indstillet på i de kommende finanslove at rette finansloven til, så staten er klar til, at vi kan anvende de her midler direkte målrettet.

(Kort bemærkning).

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg vil ikke give lovning på finanslovrammer på det her tidspunkt. Der skal nok blive rigeligt at bruge pengene til under alle omstændigheder, men jeg tror, at vi alle vil være optaget af at sikre, at den strukturfundsreform også bliver fornuftigt gennemført i Danmark med en større

vægt også her på rammebetingelser og en mindre vægt på virksomhedstilskuddene, som stadig kan være der – og det var sådan set det, jeg hørte hr. Ebbe Kalnæs spørge til – og de vil kunne være der, men de vil være der i et mindre omfang, end vi har set tidligere.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 176: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Merudgiftsydelse, godkendelse af private botilbud for voksne, revision af støtte- og kontaktpersonordningen og revision af reglerne om særlige personlige hjælpemidler). Af socialministeren (Karen Jespersen). (Fremsat 26/1 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karen J. Klint (S):

Lovforslaget vedrører fire sæt ændringer af serviceloven, nemlig for det første en tydeliggørelse af reglerne for den årlige merudgiftsydelse til handicappede børn og for det andet en forbedring af reglerne for godkendelse af og tilsyn med private botilbud til voksne, således at det fremover bliver beliggenhedsamtet, der får kompetencen til godkendelse og forpligtelsen til at føre tilsyn, uanset om amtet selv anvender nogle af pladserne.

Dette vil øge myndighedernes muligheder for et kvalificeret samarbejde med bostedet, idet en fjernbeliggende kommune eller amt i sagens natur har praktiske problemer med at have en meget tæt kontakt med bostedet. Der er i

høringssvarene flere gode tilbagemeldinger om, hvordan godkendelse og tilsyn bør fungere, så her er god rådgivning, når efterfølgende vejledning skal skrives.

Forslaget indebærer en udgiftsøgning til tilsyn, men giver så også en større sikkerhed for, at bostedernes kvalitet er i orden, også selv om de naturligvis fortsat skal have en frihed til netop at udvikle deres specielle tilbud, så de fortsat er et relevant alternativ til andre valg af behandlings- og botilbud.

Det tredje sæt ændringer omhandler støtte- og kontaktpersonordningen til sindslidende, som der er skabt nogle gode muligheder for, og som vi endnu arbejder med. I den lov var der en regel om en revision nu, men vi beder om, at revisionen udsættes til Folketingets år 2002-2003.

Endelig flyttes der noget på bevillingskompetencen inden for visse synshjælpe midler til amtskommunerne, så der bliver mere sammenhæng i den servicering af borgerne og det bliver lettere for borgerne at finde rundt i de forskellige regler.

Den socialdemokratiske gruppe kan støtte alle fire ændringer, og da den radikale ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg også meddele, at den radikale gruppe støtter forslaget.

Erik Larsen (V):

I Venstre er vi meget tilfredse med ministerens lovforslag, som ligger til behandling her i dag. Det er jo, som den socialdemokratiske ordfører lige har nævnt, en række justeringer af den sociale servicelov.

Vi finder, at det er utrolig positivt, at der nu bliver godkendelsesprocedurer for voksentilbud. Der har jo været en lang række eksempler på, at de tilbud, som gives voksne over 18 år, ikke lever op til de krav og de forventninger, som man må have til et tilbud, der gives til personer, som af den ene eller anden grund har behov for støtte.

Det er også glædeligt, at der bliver skabt nogle nye rammer om merudgiftsydelsen til personer med handicappede børn. Vi er af den opfattelse, ligesom ministeren i sin fremsættelse giver udtryk for, at der aldrig ved tilblivelsen af den sociale servicelov har været tale om at ændre på den praksis, som var gældende i den tidligere bistandslov på det her område.

Det, man så i nogle af høringssvarene kan se, er, at der stadig væk bliver stillet spørgsmål ved, om det her lovforslag får tingene til at ven-